

השריפה

הנוראה

אשר שרף ה'

האסון הכבד ברחוב תלמודי בירושלים:
 הילדה הקטנה אדל כהן ע"ה נשרפה לעיני משפחתה
 בשבוע בו היתה אמורה לחגוג את יום ההולדת של גיל 4

הנשמה הקטנה
 של אדל ע"ה
 עלתה לשמים בלהב האש
 הבית נשרף על תכולתו.

בתוך האבל הנורא
 צריכה המשפחה
 להתחיל הכל מחדש!
 שיפוץ ביגוד וריהוט...
 וגם טיפולים דחופים
 למשפחה ההרוסה...
 הצלת חיים כפשוטו!

הם צריכים להתחיל הכל מחדש – אנחנו נהיה כאן לצידם.

מהפשים את

קרסו, הכל רטוב ומפויח בעיסה של מים ואפר, וכוחות ההצלה מחפשים שרידים...

"שנוזה להביא אותה לקבר ישראל!" מתפללת אמא שלה. אחוזת פלצות. מפורקת. הטרגדיה ברורה ומזעזעת כל כך, ואין בכלל במה לתלות תקוות. היא מחבקת את בן השנתיים וחצי שריח שריפה נודף מבגדיו ולא מוצאת דמעות לבכות בהן כזה אסון.

שעתיים ארוכות עוברות. כל דקה נצח. כל רגע עינוי. המשפחה מתאספת בבית הכנסת הקרוב והחרדה מוציאה אותם מדעתם.

רק כשאבא חזר מזעזע וחיוור - רק אז ניגשו להודיע להם רשמית שמצאו את אדל. במצב נורא, בלתי ניתן לזיהוי, זוועה שהדעת אינה יכולה לסבול.

הלוויה היתה מחרידה. אין מילים לתאר אסון מצמרר שכזה. כל ארבע מיתות בית דין קמו והיו לנגד עיניהם, ילדה קטנה עלתה קרבן תמים אל השמיים

הם יושבים עכשיו שבעה בבית של קרובי משפחה, כי בבית שלהם אין מקום אפילו למניין אנשים. הם גרים בדירה פצפונת, כל כולה חדר אחד שהוא גם חדר שינה, גם חדר ילדים וגם סלון.

אהבת התורה ואהבת ישראל ספוגים בקירות דירת החדר. עד האסון הילדים גדלו מאושרים ולא

הרגישו בכלל את העניות הקיצונית. השמחה מילאה את הבית. שמחה במצוות, אמונה

"הילדים שלי בפנים!!!" אמא

זועקת כמו לביאה פצועה.

מחסום משטרתי מקיף את

הבניין הבוער, ומהבית הממוקם

בקומה האחרונה מתפרצות

להבות אש איומות. "תנו לי

לעבור! הילדים שלי! אדל!

שמואל מאיר!!!"

השוטר מסמן לשלילה. זה מסוכן, גברת. הכבאים מוציאים את הילדים, אין שום תועלת שתיכנסו ותסתכנו.

היא מרגישה שדעתה מיטרפת עליה. היא כאן, מול האש שולוכדת את שני ילדיה. בעלה נסע למירון - אין לו פלאפון, ודרכה לילדים חסומה!

בהיסטריה, בלי להבין למה ואיך, אמא מתחילה לרוץ. התינוקת בידה, הרוח מצליפה בפנים, ריח העשן הנורא אופף אותה למרחוק - והיא רצה-רצה-רצה עד סנהדריה המורחבת, נוחתת בבית סבתה בבכי נורא.

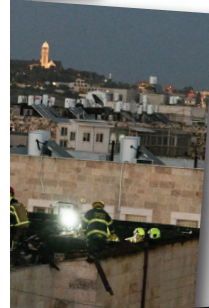
"הילדים!" היא מתנשפת. "הם בפנים - באש!!!"

סבתא נחרדת, היא יוצאת איתה מייד, והן חוזרות את כל הדרך לשכונת הבוכרים.

אי אפשר להבין את הזוועה הזו: הקומה האחרונה עולה בלהבות, התקרה התמוטטה - והילדה שלה, בת ארבע, בפנים. ילדה קטנה. אדל - - -

"שמעתי אותה צועקת 'ב-א-ב-ע'!!! ב-א-ב-ע!!!" בוכה סבתא שלה. השכנים צעקו שיש שריפה, היא עלתה לקומת הגג לחלץ את הילדים ששיחקו שם, וחומת אש חונקת חסמה את הדרך אל אדל.

הדעת מיטרפת. עוד לא איתרו את כל הילדים שהיו בבית בזמן השריפה, שחלקם ברחו בבהלה רחוק-רחוק משם. הרעפים

הם מעולם לא התלוננו או ביקשו עזרה - ועכשיו חייבים את העזרה שלנו כדי להשתקם! כדי שיוכלו לשוב לחיים אחרי כזו אסון, שיהיה איך לקום לבוקר של מחר. הלוואי שמעולם לא נבין את כאב השכול. שלא נדע תהומות חשוכים כאלה. הלוואי שהשם יאמר לצרותינו די ולא נשמע עוד שוד ושבר.

ובינתיים - בינתיים חייבים אותנו, חייבים את העזרה שלנו. הבית נשרף על תכולתו, הבגדים, הריהוט, הכל עלה באש, ומה שלא ריח העשן הוציאו מכלל שימוש...

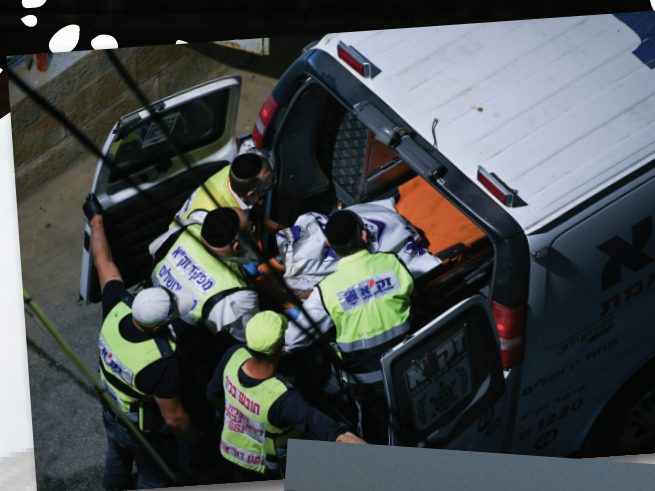
אדל שנרשפה לנגד עיני המשפחה.. הותירה חרט בל ימחה, הם חייבים סדרת טיפולים דחופה ומצילת חיים... אין להם כלום כדי להתחיל הכל מההתחלה.

שוב ושוב חוזרות המחשבות לשעות המחרדות ההם. מה עבר על אדל ברגעים האחרונים? מה הרגישה הילדה שלהם כשלהבות האש כלאו אותה בתוכן? כמה עוצמות צריך כדי לשוב לחיים אחרי כזה אסון!!!

ואנחנו - אנחנו נתמוך בהם. אם לא נפשית, לפחות כספית. נביע את האהבה שלנו, את הערבות לאחים בצרה. ניקח מהם את החלק הכספי, לפחות, כדי שלא יתבזבזו אנרגיות חיוניות על מלחמת קיום.

זו הזכות שלנו לתמוך בבית הגדול הזה. לקחת חלק בתורה הטהורה. זו החובה שלנו לעמוד לצד אחים בשעת צרה.

רק לב אבן יכול להישאר אדיש מול כזו טרגדיה. ואנחנו, אנחנו הרי יהודים

תמימה

וטהורה והמון-המון תורה.

אבא אברך משי, מבני עלייה שבירושלים. הוא שקוע בתורה רוב שעות היממה, והאושר שבלימוד שלו הוא במקום אוכל, ובמקום ריהוט, ובמקום בגדים ומקום לגור בו.

"עוד לא היה כסף לקנות לחם" - סיפרה אמא יום לפני האסון, "אז אנחנו אוכלים מצות שנשארו מפסת. הילדים אוהבים וזה מצוין."

אבל עכשיו שום דבר לא מצוין. כשהלב מנותץ לרסיסים, כשאין כח לחייך לילד, כשעיניים של ילדה יקרה מביטות מהתמונה ואפילו צלם אנוש לא נותר ממנה כדי להיפרד - אי אפשר להתמודד גם עם עניות מנוולת שכזו.

איך אפשר לבכות על קבר קטן טרי - ואחר כך לשוב לבית זעיר שאין בו לחם וחלב ועוף לשבת? אמא היתה גיבורה כל השנים, החזיקה את המשפחה שלה בלי פרוטה, בתת-תנאים, מאושרת שיזכתה לתלמיד חכם בקנה מידה עצום. אבל כשהילדה שלה עלתה באש - איך תשאב עוד כוחות לשאת גם דחקות כספית קיצונית?

בו נספתה הילדה אדל כהן ע"ה בת הארבע

שם התורם

שם התורם **ת.ז.**

כתובת עיר טלפון:

נייד: דוא"ל:

סכום	מספר חיובים	מועד חיוב חודשי	תאריך תחילת גביית ההוצ'ק
	<div> <div> <input type="text"/> למשך _____ תשלומים </div> <div> <input type="text"/> חודשי (עד להוראת ביטול) </div> </div>	<div> <div> <input type="text"/> 1 </div> <div> <input type="text"/> 5 </div> <div> <input type="text"/> 10 </div> </div> <div> <div> <input type="text"/> 15 </div> <div> <input type="text"/> 20 </div> <div> <input type="text"/> 25 </div> </div>	

מספר הכרטיס:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

מספר תעודת זהות בעל הכרטיס:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

1	לכבוד בנק	2	שם הסינף	מס' חשבון	3	סניף	4	בנק	5	קוד המוסד (המוטב)	אסמכתא	שם המוסד (המוטב)
										32798		ועד הרבנים לעניי צדקה

הרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות, או הרשאה הכוללת לפחות אחת מההגבלות הבאות: ☐ תקרת סכום החיוב - _____, ☐ מועד פקיעת תוקף ההרשאה - ביום ____ / ____ / ____ (לחשומת לבכם: אי סימון אחת מהחלופות המוצעות לעיל, משמעה בחירה בהרשאה כללית, שאינה כוללת הגבלות).

1. **אנו הח"מ** 6
שם בעלי החשבון כמופיע בספרי הבנק 7
חש' זהות/ ח.פ. 7
(בעלי החשבון)

[illegible]

9 **חתימת התורמים**

8 **תאריך**

בס"ד

שלהי ניסן תשפ"ב

עניינו יורדה מים נוכח האסון הכבד השריפה אשר שרף
ה' אשר נשמתה הטהורה של הילדה **אדל כהן** ע"ה עלתה
השמימה בשריפה הנוראה שאירעה בירושלים עיה"ק.

ומחמת שהבית עם תכולתו עלו באש, צריכים כעת סכום הגון לשקם את נזקי האש וגם לרבות לשקם את המשפחה וטפולים נחוצים ודחופים אשר המה בבחינת הצלת נפשות ממש של הנותרים לפליטה.

ע"כ נקרא לכל אחד לבא להצלתם בתרומות הגונות שיוכלו לגדול לתורה ולחופה ולמעש"ט, וכל התורמים והמסייעים יתברכו מאבי היתומים, למלאות כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, בבריאות הגוף והנפש, אריכות ימים ושנים טובות, וליזכות לגדל כל צאצאיהם לתורה ולחופה מתוך הרחבת הדעת.

[Handwritten signature]

ועד הרבנים

1-800-22-36-36

טל: 02-5019111, פקס: 02-5000114
ת.ד. 50112 י-ם
דוא"ל: vaad@1800223636.com
התרומות ע"ד הרבנים
לעמותה אישור מ"ה לפי סעיף 46
בנק פאב"י (52)
סניף 185 מ.ח. 409-425699

ביתן לתרום לקרן גם בכל עמדות "נדרים פלוס / קהילות"

בתפריט ראשי יש להיכנס ל'קופות נוספות', לבחור ב"ועד הרבנים" - ולציין בהערות עבור מס' קרן 6206 - השריפה הנוראה ברח' תלמודי